

sekvente Gennemførelse af Bybygningsmetoden over en bred Front. Men denne Egenskab ved Bogen har jo, som anført, ikke interesseret min Kritiker det mindste. At han mener, den egentlig er overflødiggjort af Hugo Matthiessens tidligere Arbejder, kan jeg jo kun tage til behagelig Efterretning.

Naar jeg ikke indlader mig paa en Droftelse med Dr. Norn om Enkeltheder i hans Kritik, er det, fordi jeg anser den for ørkesløs. Vi staar for langt fra hinanden.

Vilh. Lorenzen.

Svar.

Dr. Lorenzen har i sine Noter følt Trang til at indskærpe Læser og Anmelder sin Bogs Hensigt; at denne ikke skulde være aabenbar for Anmelderen, kunde — om dette virkelig havde været Tilfældet — kun skyldes den lidt uklare Definition af Begrebet »Bybygning«, som han iøvrigt af Skyldighed overfor Forfatteren og til Læserens behagelige Orientering S. 323 har citeret in extenso.

Til Noternes talrige Ord om, hvor mange nye og gamle Videnskaber der vil opgaa i den vordende, »Bybygning«, skal blot bemærkes, at denne — om man ellers kan anerkende den som en selvstændig Videnskab — under alle Omstændigheder maa være underlagt al Forsknings Grundlov: at ingen sikker Synthese lader sig danne uden forudgaaende omhyggelig Analyse. Ved at fremdrage og kommentere et Par Exempler paa den i Vore Byer I ikke sjældent forekommende Form for Analyse, har jeg imidlertid søgt at paavise, hvor svagt Dr. Lorensens Arbejde i saa Henseende er. Dets eventuelle Fortrin frem for Hugo Matthiessens synes jeg trygt, vi begge kan overlade til Læseren at finde.

Otto Norn.

En Bemærkning til
»Moderne Engelsk Historikerskole. Økonomisk Historie.
Nogle Aspekter«. Af Astrid Friis.

Hist. Tidsskrift 11. rk. 2. bd. S. 268 ff.

Ved gennemlæsningen af professor Astrid Friis' fortjenstfulde artikel i Historisk Tidsskrift — man synes blot den er lidt for bredt anlagt i betragtning af, at faktisk ingen af de nævnte engelske arbejder berører danske forhold — bemærker man med undren, at hun nævner en hel del ikke-englændere, nemlig for-